

la veu de Benicarló

POLÍTICA I DINERS

EL QUE ENS COSTA

EL SEU MANTENIMENT

tura	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	2.610,00	2.610,00
añuel	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	9.959,96	0,00	9.959,96
rtana	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	12.132,28	12.132,28
zzeneta del Maestrat	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	3.633,36	3.633,36
zuébar	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	870,24	870,24
Benafigos	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	100,00	100,00
Benassal	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	0,00	17.675,00
BENICARLÓ	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	17.675,00	0,00	46.022,76
Benicasim/Benicàssim	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	46.022,76	0,00	39.287,08
Benlloch	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	39.287,08	525,00	525,00
Betxí	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	0,00	43.344,28
Borriana/Burriana	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	43.344,28	0,00	42.130,40
Cabanes	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	42.130,40	6.670,00	6.670,00
Càlig	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	0,00	0,00	26.645,22
Canet lo Roig	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	645,22	0,00	23.222,50
Castellново	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	22,50	1.735,00	8.345,12
CASTELLÓN DE LA PLANA	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	52.867,44	0,00	52.867,44
Caudiel	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	431,63	431,63
Cervera del Maestre	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	1.000,00	1.000,00
Chilches/Xilxes	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	0,00	0,00	17.249,96
Chodos/Xodos	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	0,00	300,00	300,00
Chóvar	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	7.920,00	220,00	220,00
	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	0,00	0,00	7.920,00
	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	2.464,77	180,00	180,00
	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	0,00	20,00	2.484,77
	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	2.464,77	0,00	21.704,10
	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	21.704,10	0,00	21.704,10

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, va percebre l'any passat per la seua dedicació exclusiva 46.022€

COMENCEN LES JORNADES DEL POLP

1154

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Xuclar de la mamella pública

Certament, el cost d'alguna part de la nostra classe política, ni és una cosa desmesurada ni tampoc es queda curta. La valoració dels costos sempre té a veure amb el rendiment del seu treball envers la ciutadania. I així, clar, un polític, ja siga perquè és del partit que governa més amunt del seu escalafó, ja siga perquè és més hàbil aconseguint inversions, o ja siga perquè ha sabut fer que els seu funcionariat faça les coses sense que li fiquen excessives traves, tindrà una valoració millor, per part dels seus conciutadans, que aquell que, per les raons que siguen, no ha estat capaç d'aconseguir tenir aquestes circumstàncies al seu favor.

I això vol dir que qui més ha aconseguit siga millor? Doncs no! La valoració del polític sempre és subjectiva i

depèn, sobretot, del peu que calça el ciutadà que el valora. Així, si és del seu mateix partit, dona igual com ho faça, en la majoria dels casos tindrà barra lliure. Si només és un simple simpatitzant, segurament no s'estalviarà la crítica i dependrà, la seua bona consideració, o no, principalment, del que cobra. I, per últim, si és de signe contrari, no s'estalviarà la crítica i, presumiblement, ficarà el crit al cel indicant que els diners que cobra són excessius per a la faena que ha realitzat.

En tot cas, al cap i a la fi, ja veiem la subjectivitat de qualsevol valoració i, segurament, la que fem nosaltres no és única i dependrà, com hem comentat, del color com la veja cada ciutadà. De la mateixa manera que és també subjectiu el que cobra un polític pel cost per habitant, perquè, en la majoria de casos, a més habitants, menys cost final. Mireu els dos exemples contraris, un alcalde que cobra 100.000 euros anuals en una població d'1.200.000 habitants, el cost seria de vora 9 céntims d'euro per habitant i any, i un que cobra, només, 10.000 euros, en una població de 1000 habitants, el cost seria de 10 euros habitant i any. No és pot fer tabula rasa d'aquesta manera. Tal volta el que caldria seria establir uns mínims i uns màxims i, a poder ser, apriar l'estructura política que ens governa. Eixe si que és un problema, tenir a tanta gent xuclant de la mamella pública sense pegar-ne ni un brot, sobretot a al govern central i a les autonomies. I ja ficats, reduir el funcionariat fent-lo més eficaç.

Aleshores si que guanyaríem molt més.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a Anna Calvo i Romà Senar i els seus col·laboradors pel magnífic treball que han fet de la toponímia de Benicarló i que, a més, ha publicat l'AVL. Enhorabona, i gràcies per a ajudar a mantenir la nostra llengua.

Panissola: al tonto més tonto de tots els tontos que, perquè va passejant amb una estanquera i es dedica a penjar estanqueretes per totes les faroles, es pensa que és una mena de *santo español* i que anirà directament a la dreta del pare, com Franco, *para salvaguardar la patria*. L'únic que és, és un porc i pobre brètol.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL MUCBE PARTICIPA EN UN PROGRAMA PILOT PER AL RECONeixEMENT DE LA «Q» DE QUALITAT TURÍSTICA EN ELS MUSEUS

text AB

Des del passat mes de maig el Mucbe, va iniciar els procediments per a aconseguir la «Q» de Qualitat Turística que atorga l'Agència Valenciana del Turisme. L'acció s'emmarca dins d'un programa pilot pel qual experts en la matèria analitzen la situació dels museus de la Comunitat Valenciana i els assessoren en diverses matèries relacionades amb el funcionament i gestió de museus.

El Mucbe ha iniciat ja una reorientació del seu funcionament i gestió amb l'objectiu d'accedir al certificat «Q» de Qualitat Turística. Es tracta d'una distinció que serà possible el 2019 per als museus que complisquen els requisits d'orientació turística d'acord amb la nova norma nacional de qualitat turística per a museus.

Des que l'AVT donara a conèixer les línies del programa pilot en una jornada informativa al maig del 2018, el Mucbe ha iniciat uns canvis per a la consecució de la «Q», que contribuirà a acostar els serveis oferits pel museu a la demanda turística. Així, s'ha començat a redactar un manual de treball d'acord a la normativa que afecta als museus per tal d'unificar la manera de procedir de tots els seus treballadors i s'ha avançat en la realització d'un conveni per tal que el Mucbe siga punt d'informació turística de la ciutat. També s'està realitzant un projecte per a la senyalització de l'edifici i per a la instal·lació de wifi. En una segona fase de millores, es preveu la creació d'una web i xarxes socials pròpies.

Altres aspectes, en canvi, no s'estan treballant perquè ja estan assolits, com ara la reserva d'aparcaments per a persones amb discapacitat, l'adaptació de l'edifici a persones amb discapacitat, el servei de tallers didàctics, el servei de visites guiades o els plans de seguretat.

De moment, ja s'han fet dos jornades d'assessorament i seguiment d'accions de millora per part de l'AVT i ara, a finals d'octubre, tindrà lloc una jornada final de tancament del projecte i presentació de resultats.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

POLÍTICA I DINERS. EL QUE ENS COSTA EL SEU MANTENIMENT

text: REDACCIÓ

El Ministeri de Política Territorial i Funció Pública, ha publicat les dades referents a les percepcions dels càrrecs electes de les corporacions locals (8.124 ajuntaments i 52 diputacions, consells i cabildos insulars) i les dels seus funcionaris. A més, estan els 540 alcaldes sense dedicació exclusiva al càrrec que declaren percepcions per sota dels 1.000 euros anuals.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, va percebre l'any passat per la seua dedicació exclusiva 46.022€, la qual cosa té un cost d'1,73 euros per habitant. L'alcalde de Peníscola, que no té dedicació en ser diputat de la diputació de Castelló, 29.130€, amb un cost per habitant de 3,92 euros anuals. Com a diputat, Andrés Martínez, percep 56.000 euros anuals. L'alcalde de Vinaròs va rebre 38.153€ per la seua dedicació exclusiva, amb un cost d'1,34 euros per habitant. L'alcaldesa de Càlig percep 26.645€ anuals, la qual cosa equival a un cost de 13,19 euros per habitant. Santa Magdalena de Polpís i Sant Mateu no publiquen les seues dades. El de Sant Jordi rep 36.089€ anuals per exercir en exclusiva el seu sou d'alcalde, amb un cost de 37,20 euros per habitant, el més car de la nostra comarca.

L'alcalde d'Alcalà de Xivert, cobra 37.100€ anuals, amb un cost per habitant de 5,38 euros anuals. L'alcalde de Traiguera, percep una remuneració de

26.448€, la qual cosa suposa un cost de 17,60 euros anuals per habitant. En el cas de La Jana, la retribució de l'alcalde és de 10.006€, a 12,71 euros per habitant. L'alcalde de Rossell percep 3.090€, a poc més de tres euros per habitant. Els sous més baixos de la comarca corresponen a l'alcalde de Cervera, que és també el director territorial de Presidència, que percep 1.000€ anuals, el de Sant Rafael del Riu, que és també diputat provincial, amb 240€. Finalment, l'alcalde de Castell de Cabres no cobra per desenvolupar el seu treball en una població de 17 habitants.

Per tant, els sous més elevats si tenim en compte la població que tenen els municipis que regenten els cobren els alcaldes (en aquest ordre), de Sant Jordi, Traiguera, Càlig, La Jana, Alcalà de Xivert, Peníscola, Benicarló i Vinaròs. És curiós observar que els municipis més xicotets són els que suporten els sous més elevats dels seus alcaldes, per sobre dels 10 euros per habitant a l'any.

ELS SOUS A ESPANYA

El sou entre l'alcalde amb dedicació exclusiva que més cobra a Espanya i el que menys oscil·la entre els 102.009,97 euros que va cobrar l'any passat l'alcaldesa de Madrid, Manuela Carmena, i els 3.381,56 del regidor de Horcajo de Santiago, a Conca, darrere del que se situen uns altres milers d'alcaldes amb menys ingressos, encara que sense dedicació, i altres 2.550 que no tenen cap retribució. Tanquen la

ve de la p gina anterior

llista el regidor de Alicún d'Ortega (Granada), que va cobrar l'any passat 9,8 euros, i el de Matilla de Arzón (Zamora), que va ingressar 6.

Pel que fa als presidents de les diputacions, cabildos i consells insulars, el que més cobra és el president de la Diputació d'Àlaba (101.964 euros), seguit del de d'Albacete (100.230), Alacant (82.884,04), Almeria (80.999,94) i Àvila (80.800,24). El president de diputació que menys cobra és el de Saragossa (56.954,71), seguit pels de Zamora (56.964), Biscaia (57.125) i Valladolid (59.290,20). El de Castelló, Javier Moliner, cobra 64.000 euros bruts, situant-se a meitat de la taula. Per sota d'aquesta quantitat se situen els presidents

dels cabildos i consells canaris i balears: els primers oscil·len dels 56.105,98 de Fuerteventura als 12.432,00 de Tenerife i dels segons només hi ha dades de Formentera (11.659) i Menorca (8.803).

També s'inclou informació a l'informe del ministeri del que cobren els diputats i consellers i ací destaca l'ingrés l'any passat d'un diputat de Zamora (no figuren noms) que va cobrar 315.530 euros, amb gran diferència sobre els seus companys de la diputació (entre 2.800 i 43.000, segons la dedicació) i de la resta de diputacions, cabildos i consells. Els diputats de Barcelona i de les tres diputacions basques són els que més cobren, de 73.000 a 89.000 euros anuals; en la resta els sous oscil·len considerablement segons la dedicació de cadascú, sempre per sota d'aqueixos sous assenyalats com els més alts

Villafranca del Cid/Vilafranca	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	39.999,96	0,00	39.999,96
Villahermosa del Río	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	425,00	425,00
Vinaròs	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Exclusiva	38.153,92	0,00	38.153,92
Xert	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	12.979,96	0,00	12.979,96
ABENÓJAR	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Parcial	14.000,00	0,00	14.000,00
Agudo	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Exclusiva	27.573,00	0,00	27.573,00
Alcázar de San Juan	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Exclusiva	36.814,44	0,00	36.814,44
ALCOBA	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Sin dedicación	0,00	80,00	80,00
Alcolea de Calatrava	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Sin dedicación	0,00	1.628,71	1.628,71
Alcubillas	Ciudad Real	Castilla-La Mancha	Sin dedicación	0,00	3.950,00	3.950,00
Oropesa del Mar/Orpesa	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	33.749,94	5.378,27	39.128,21
Peñíscola/Peñíscola	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	29.130,00	29.130,00
Portell de Morella	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	315,00	315,00
Puebla de Arenoso	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	8.012,15	0,00	8.012,15
Rosell	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Parcial	3.000,00	90,00	3.090,00
Sacañet	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	100,00	100,00
Salzadella, la	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	1.209,50	1.209,50
San Rafael del Río	Castelló/Castellón	Comunitat Valenciana	Sin dedicación	0,00	240,00	240,00

Opulència, domini i impunitat

text SOFIA URC

Com l'espai, els noms canvien amb el temps. L'acció humana els fa canviar. Un dia d'aquesta setmana tenia un nom i un territori: 9 d'octubre, País Valencià. Això del 9 d'octubre és un invent dels 80. La qüestió de País Valencià ve de més lluny, però tampoc tant. Per ací, en el passat, hi ha hagut de tot: líders ibers, algun romà que manava, els visigots, un tal Gazló a qui devem el nom i aquell que diuen Jaume I. De sempre, es talla el mateix bacallà.

Senyors, penons, propietat, servei, honor, violència, temor, submissió... Per justificar-ho, diuen que és qüestió de la condició humana. Però, el passat està ple d'exemples on la cooperació, la solidaritat, la llibertat i l'alegria també han sigut producte d'accions humanes. Tanmateix, ens passem la vida commemorant animalades col·lectives. Suposo que ho fem per compartir la barbàrie que suposa dominar una civilització amb l'amenaça, la coacció i la violència.

Aquesta setmana d'octubre se la parteixen dos civilitzacions molt velles. Una camaleònica, transformada i sempre violenta, l'altra, aferrada a la

terra després de l'ocupació i reinventant-se constantment per sobreviure.

Ara que hi ha això de l'autonomisme i la cooficialitat, sembla que es coga una fal·laç igualtat. Tots dos projectes nacionals estan travessats pel classisme, l'opulència i el domini: guàrdies civils, autoritats i vestits de gala, representen i són la festa popular. Si el poble ha de celebrar una festa per la diada en què s'ha convingut que es va fundar la seua cultura: deu gaudir d'alguna cosa, no? Només ha de gaudir de veure com es passeja amb els millors models qui cobra del poble? Aquesta és la transparència?, veure que es gasten els *quartos* en roba?

També hi havia per allí l'espectre de *Hamlet* amb un drap molt vell penjat d'un pal que ens feia pensar en allò de *ser o no ser*. Per la nit, l'espectre i la seua colla van bombardejar les faroles del poble amb el *simbol patri*. Com veuen que no ens identifiquem amb el seu projecte violent i subjugant; com no volem viure sota el seu jou, marquen el territori impunement i intimiden sempre que poden. Els altres els fan la cleca.

COMENCEN LES JORNADES DEL POLP

text NAT LIA SANZ

Benicarló va obrir diumenge les X Jornades del Polp a Caduf i Peix de Llotja en la plaça Mestres del Temple. Nou restauradors locals van participar en l'esdeveniment, que va aconseguir reunir a gran quantitat de públic, ansiós per conèixer les propostes dels restauradors locals. Pau Restaurat, Rosi, Chuanet, La Mar de Bo, El Cortijo, Casa Golo, Neptuno, Mare Meua i Sant Gregori, van tirar la casa per la finestra per a fer les delícies dels comensals. I és que pel mòdic preu de 6 euros, que incloïa una degustació d'arròs o fideuà, una de polp i una beguda, es va poder conèixer de primera mà les propostes que els xefs serviran en els seus negocis fins al pròxim 4 de novembre.

Diferents propostes gastronòmiques elaborades a partir de peix fresc i receptes amb el polp com a producte principal, van fer que els comensals esgotaren els 300 quilos de polp i els 250 de peix. La programació del diumenge es va completar amb una demostració de

ranxos de barca i plats tradicionals mariners a càrrec dels membres de la confraria de pescadors. La demostració va ser inaugurada per les Falleres Majors de València i Benicarló i la Reina de les Festes de Benicarló, acompanyades per l'alcaldesa Xaro Miralles i membres de la corporació municipal.

AVIVA BENICARLÓ FORMA AL PERSONAL DE L'AJUNTAMENT EN LLENGUATGE ADMINISTRATIU

text AB

L'Agència de Promoció del Valencià de Benicarló imparteix durant els mesos de setembre a desembre un curs de llenguatge administratiu en valencià per als treballadors de l'Ajuntament. L'objectiu principal d'aquesta formació és l'aprenentatge de l'elaboració dels documents administratius més utilitzats en l'administració local d'acord amb el Manual d'estil de l'Ajuntament.

Enguany, l'Ajuntament oferirà per primera vegada un curs de llenguatge administratiu en valencià per als seus treballadors auxiliars i administratius. Els objectius principals del curs són l'anàlisi del llenguatge administratiu, l'aprenentatge de l'elaboració dels documents més utilitzats en l'administració local segons els criteris del Manual d'estil de l'Ajuntament i l'aplicació dels recursos informàtics per dur a terme aquesta labor. L'encarregada de dur a terme aquesta formació és l'Agència de Promoció del Valencià de Benicarló i tindrà una durada des del 10 de setembre fins al 15 de desembre de 2018.

Alguns dels conceptes que s'impartiran al curs són: criteris de redacció, signes de puntuació, llenguatge

igualitari o tipus de documents administratius com la convocatòria, la carta, el certificat, el decret o l'anunci, entre altres.

Aquest curs forma part del Pla de formació interna de l'Ajuntament als seus treballadors i està homologat per l'Institut Valencià de l'Administració Pública. Així, l'alumnat que supere el curs obtindrà un certificat d'aprofitament amb validesa administrativa.

BENICARLÓ VA CELEBRAR EL 9 D'OCTUBRE

text NAT LIA SANZ

Benicarló va celebrar el 9 d'octubre amb un gran ambient festiu adornat per diferents simbologies.

Els actes van començar a primera hora del matí amb una bicicletada popular que va recórrer els carrers més centrals del municipi. Al migdia, s'iniciava a les portes

de l'ajuntament de la ciutat la processó cívica presidida per l'alcalde del municipi, Xaro Miralles, a la qual es van unir representants polítics i socials de la ciutat. En arribar a la plaça de Sant Bartomeu, el Grup de danses La Sotà va interpretar diferents balls representatius de la ciutat, mentre onejaven banderes del País Valencià i d'Espanya. L'alcalde prenia la paraula per a reivindicar el caràcter festiu de la jornada i felicitar als valencians.

EL HOGAR DEL PESCADOR GUANYA EL CONCURS DEL PINXO

text AB

El pinxo «Bocado de mar», del restaurant Hogar del Pescador, ha guanyat la sisena edició del Concurs del Pinxo de Polp a Caduf que organitza la Penya l'Arjup. Gastro-Bar Barrafinna i Taberna Selecta Nuevo Rayfe han quedat segon i tercer respectivament.

El sisé Concurs del Pinxo de Polp a Caduf que organitza la Penya l'Arjup amb motiu de les Jornades Gastronòmiques del Polp a Caduf i Peix de Llotja ha concedit al restaurant Hogar del Pescador el primer premi pel pinxo anomenat «Bocado de mar», una elaboració que consta de tres parts; una crema de dàtil amanida amb reducció de vinagre de Mòdena i un fil de mel, un arancini replet d'arròs en polp i gamba roja acompanyat d'un cruixent de plàtan mascle i un «bocado de mar» sobre focaccia que ocupa el centre del plat.

El segon premi ha estat per a Gastro-Bar Barrafinna pel pinxo «Rollito Barrafinna», un roll replet d'una beixamel de polp, decorat d'alga Nori, pell de tonyina i oli de sèsam i acompanyat per tres salses de xili dolç, salsa d'ostres i romesco. El tercer premi l'ha aconseguit la Taberna Selecta Nuevo Rayfe pel pinxo «Mediterráneo en vivo», una pota de polp cuïta i brasejada sobre una base de molles de pa acompanyat amb una salsa de guacamole i una d'allioli.

El regidor d'Agricultura i Pesca, Domingo Roca, ha volgut felicitar els tres guanyadors i donar l'enhorabona als 9 establiments participants en les Jornades del Pinxo. També ha destacat «l'èxit d'afluència» de la degustació de pinxos del passat dijous 4 d'octubre. Per la seua banda, el president de la Penya, Andrés Cornelles, ha explicat que per a l'assignació dels premis el jurat ha tingut en compte «la composició del plat, la qualitat dels ingredients, la presentació i el servei donat».

Ivan Aleman, president de l'Associació de Bars i Cafeteries de Benicarló, ha donat les gràcies als 9 bars i cafeteries que han participat en el concurs i ha destacat «l'augment de la qualitat dels pinxos elaborats en aquestes jornades».

ELS ESCOLARS PROTAGONITZEN ELS ACTES DEL CORRELENGUA

text AB

Els alumnes de tercer i quart de primària dels centres educatius de Benicarló han participat aquest matí en l'arribada de la flama del Correllengua. Els escolars també han pogut gaudir de l'espectacle «El lladre de paraules» a càrrec de la companyia El disparatario.

Un any més, la flama del Correllengua ha arribat a Benicarló de la mà dels centenars d'escolars de tercer i quart de primària dels centres educatius de la ciutat. L'alcaldeessa de Benicarló, Xaro Miralles, en nom de l'Ajuntament, els ha donat la benvinguda i ha declarat que «tots els que estem aquí estem a favor i en defensa de l'ús del valencià i ho fem d'una manera oberta i representativa». Mentrestant, una selecció d'alumnes dels diversos centres han llegit textos reivindicatius en favor de la posada en valor i de la utilització del valencià així com de la seua història.

El regidor d'Educació i organitzador de l'acte, Ximo Bueno, ha explicat als escolars que «el valencià és una llengua viva que hem d'utilitzar perquè és la llengua nostra i la tenim fa molts segles». El Correllengua d'enguany homenatja la figura de Pompeu Fabra i Poch, del que aquest any es commemora el 150 aniversari del seu naixement.

El Correllengua ha finalitzat amb l'espectacle «El lladre de paraules» a càrrec de la companyia El disparatario; a l'obra s'ha contat la història d'una parella d'amics que protegeixen un llibre ple de paraules amb el que alimenten una flor.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Efervescència fallera

Com deia l'alcaldesa, ha sigut un cap de setmana intensament faller a Benicarló. I mai millor dit atés que et trobaves una fallera a cada cantonada. Certament, tot i que els tafaners no som molt amics d'estes vestes, val a dir que la nota de color cal reconèixer que l'han donada. Fins i tot diríem que mentre allà dalt i també al Cap-i-casal s'exacerben els ultres, ací els entra la picor als fallers, de fet, amb tanta intensitat diríem que no ho havíem vist mai! I la primera, l'alcaldesa amb la piulada per recordar l'efemèride del 45é aniversari de les falles a ca nostra, amb l'acte d'homenatge a les "falleres Majors de tots els pobles de la Comunitat Valenciana". Una trista efemèride per nosaltres, si hem de ser sincers... La foto de tot el fallerío posant davant Sant Bartomeu, com hem dit abans, donava color al dia, això sí, un coloret una mica esgrogueït. Per cert, ja no som país?

L'aparador faller

Però continuem, no només va ser Sant Bartomeu la plaça conquerida, també ha sigut expugnada la de la Constitució dos caps de setmanes consecutius per una munió de xiques amb les citades disfresses, els topos i les pintes (la *topà*). Cadufolàndia ha descobert l'essència que buscava i està disposat a

canviar-se le nom pel de Cadufallàndia (seguíu, seguíu canviant lletres i voreu què ix). Ja hi havia qui tenia la brusa *posà* per si s'avançaven, preparat a tirar el primer masclet (la *tirà*) i fer saltar el primer contenidor com manen els cànons d'aquest poble (la *reventà*). Si amb la carxofa, el polp i les falles ja tenim un nom, amb aquesta

concentració de monyos que fem passejar per tots els actes institucionals ja no ens caldria res més. De cop i volta ens hauríem convertit en l'aparador faller del país. Perdó, comunitat!

De març a març i tiro (el coet) perquè em dóna la gana!

Que no us ho creieu, això de ser l'aparador faller? Llegiu el que va comentar el regidor del ram, que estava convençut que "este acte reactivarà les ganes de falles a Benicarló, en un mes (en referència a l'octubre), amb escassa activitat fallera". Certament, no podem més que donar-li la raó, sant Josep encara queda una mica lluny, tot i que ja han muntat la gran carpa fallera al mig de la plaça de la Constitució. I nosaltres que ens pensàvem que era perquè anaven a fer la degustació del polp a caduf i el peix de llotja, que això sí que ens fa gràcia! De totes maneres, segur que es pot demanar al Consell escolar municipal l'abolició dels mesos que separen un març de l'altre i anar directament per faena. Total...

La biga en l'ull propi

Per cert, parlant de la demostració gastronòmica, sempre hi ha gent que es queixa de tot. Sobretot quan els polítics en volen traure rèdit. A vore, però en quin país es pensen alguns que vivim? Els polítics són els primers a sortir a la foto, abans, ara i sempre. Per això els hem de donar la raó a aquells que criticaven a qui, després de posar a caldo de gatet l'alcaldesa perquè anava de càmera en càmera en la demostració, en una mostra d'incivisme malaltís, arramblaven amb tot el que hi havia per les taules com uns autèntics pinxos empentant la gent i enviant-ne algun a fer la mà. O és que Mundo, Marcelino i la resta d'alcaldes anteriors no van fer el mateix? Criticar per criticar, el que cal criticar són aquesta mena d'energúmens que on van arramblen amb tot i volen ser ells els primers. Bona demostració de civisme d'alguns!

Vos en recordeu de la Basseta del Bovalar?

Canviem de tema i anem a coses més terrenals

Xaro Miralles @xaromiralles · 13m
Cap de setmana intens amb l'acte d'homenatge a les Falleres Majors de tots els pobles de la Comunitat Valenciana, celebrant els 45 anys de [#FallesdeBenicarló](#)

🗨️ 1 ❤️ 2 📤

ve de la p gina anterior

encara, que també en tenim. Mireu, mentre per ací, el personal degustava els productes i xalava entre pinxo i falla, impregnant-se de l'esperit faller que tot ho arrambla, un altre tafaner, cansat de tanta dèria gastrocomicofallera, se'n va anar a pegar una volta pel terme i així, caminant i caminant, va anar a parar a la Basseta. Sí, a la Basseta del Bovalar per a respirar una mica d'aire sense olor de peix ni de pólvora. I clar, com ja ha passat tantes i tantes vegades, per desgràcia, en aquell paratge tan bonic i tan nostre es va trobar algunes coses que sincerament esperava. Nosaltres encara no hem trobat quina relació tenen les dos espardenyas, això sí, cap per avall en una imatge realment evocadora, que algú devia haver perdut, com si perdre espardenyas a parells fóra una cosa fàcil! Doncs això, un paratge natural, dels pocs que ens en queden, on algú es pensa que pot posar el seu femer particular. Sempre hem criticat les autoritats per no vigilar-lo més, però tot i saber la dificultat que comporta no ens cansarem de denunciar aquests comportaments incívics. De tota manera, un altre

tafaner més flegmàtic comentava la possibilitat que les haguera perdudes un xiquet en endinsar-se a la bassa. Si és així, desitgem que no haja passat d'ací i haja tornat a berenar a casa sense novetat.

Més bretolades

I ja que estem a la Basseta, parlant de brètols i bretolades, una altra és la que podem vore amb el record que va plantar el Centre Excursionista Xiruca per commemorar una de les seues trobades i que ha trencat algú perquè li va vindre de gust. Certament, l'incivisme imperant a Caduflàndia és per clamar al cel. Però sembla que el que viu al cel està molt lluny i és una mica sord, i no troba el moment per posar-hi solucions. A ell ens haurem d'aclamar perquè en este tema queda clar que els humans no en tenim.

No lo madura ni Dios

Va, tanquem la secció amb la demostració d'imbecil·litat més acusada que, al nostre parer, es pot vore avui dia pel poble. Mireu, el passat 9 d'Octubre en un bon grapat de carrers va clarejar amb una escenografia pròpia de l'entrada dels nacionals (ja s'entén, els nacionals no nacionalistes), farcits d'enganxines a les faroles i als senyals de trànsit com si senyalaren una mena de corredor. Doncs, com diem, pel que podem observar, no ha sortit ningú a dir ni ase ni bèstia (a no ser nosaltres, que no comptem) sobre este atac al dia i al sentiment valencians que, com sempre, ha quedat supeditat als símbols espanyols. La politiqueria, muts i a la gàbia! I no serà perquè no se sap qui s'ha dedicat a embrutar les faroles atés que en cap moment s'ha amagat. Total, per donar satisfacció a persones com la que teniu a la foto. I prou. Simplement, no som un país normal... ni ho podrem ser amb personatges com estos campant pels carrers amb l'única intenció d'impedir la convivència si no poden imposar la seua veu. Afortunadament un comportament infecte i cada dia més aïllat a casa nostra. Com diu el Botifarra, la naranca nasse verde i el tiempo le da color... Ja en sabeu el final, no?

SOBRE LA POSTVERITAT

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JOAN GARCIA DEL MURO SOLANS (2018).
Good bye, veritat.
Una aproximació a la postveritat.
 Lleida. Pagès editors.

Joan Garcia del Muro Solans és catedràtic de filosofia a l'Institut Obert de Catalunya i professor a la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull. Amb aquest llibre va guanyar el 34è Premi d'assaig Josep Vallverdú 2017 de Lleida.

Una de les característiques dels temps actuals és la presentació d'històries ben construïdes que ens sedueixen emocionalment i malgrat que es puga demostrar de manera científica i racional que són falses, la gent està disposada a deixar-se enganyar. La cosa es converteix en molt greu quan del terreny comercial es passa al polític, ja que no ens juguem només un grapat de diners, sinó l'essència de la democràcia. Això és el que ens vol demostrar Joan Garcia del Muro en aquest llibre.

L'autor en la introducció es mostra crític amb els filòsofs anomenats postmoderns, que en el darrer terç del segle XX es van dedicar a celebrar l'adéu a la veritat, ja que pensaven que així s'acabava amb les velles temptacions dogmàtiques. Com a conseqüència s'ha arribat al desprestigi del pensament racional, al relativisme radical, a l'emotivisme i al pragmatisme. D'aquesta manera ha cobrat molta actualitat el tema postveritat, en què la veritat no depèn ja dels fets, sinó que està en funció de l'interès de cadascú. Veritat és allò que ens interessa que siga veritat.

L'autor ens diu que la diferència entre veritat i mentida és una qüestió d'èxit i de poder. Assolirà la veritat aquell que la puga imposar. Per tant la veritat és una construcció del poder.

Uns dels fenòmens que tenen lloc avui en dia és la que titula l'autor en un dels capítols del llibre com a suspensió voluntària de la incredulitat. Quan es construeix una bona història, que encaixe en la

nostra visió del món, cosa que no sempre passa amb la realitat real, ens la creurem encara que no siga vertadera. I com més ficat estigues en la teua bombolla, més fàcilment t'empassaràs la versió de la realitat manipulada. Això afavoreix la puixança de polítics autoritaris.

El llibre dedica també algun capítol a parlar d'Internet i de les xarxes socials. Internet que en principi havia de ser una finestra oberta al món s'ha convertit en un espai tancat que nosaltres ens anem construint inconscientment, que en lloc d'estimular el diàleg, ha afavorit l'aïllament intel·lectual. Evidentment això també és un perill per a la democràcia, ja que el pensament crític és la millor garantia de defensa contra l'adoctrinament, la superstició i el fanatisme.

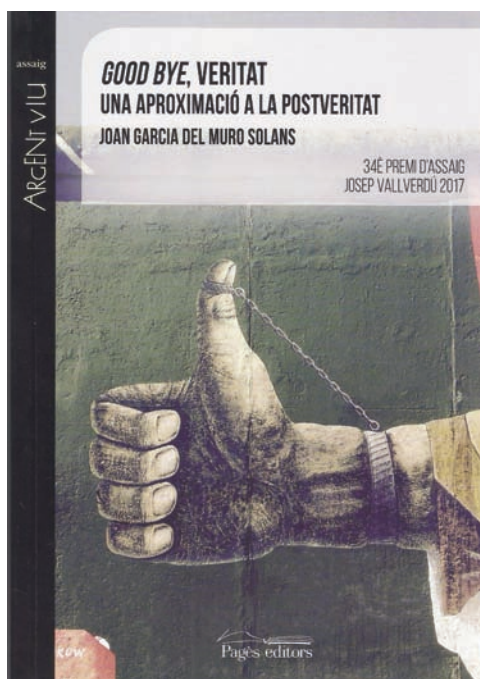
L'autor s'ocupa de l'afebliment que ha sofert la filosofia com a conseqüència del pensament postmodern. L'intent de fugir dels totalitarismes clàssics ens apropa perillosament a una situació que podríem anomenar com a totalitarisme banal.

Aquesta indefinició ideològica ha fet que en els darrers anys el discurs polític es dedique cada vegada més a apel·lar a les emocions i a la part irracional de l'electorat. Com que no hi ha ideologia no es pot realitzar una crítica ideològica, i així aconsegueixen blindar-se a qualsevol crítica basada en arguments.

Aquests són alguns dels temes dels que Joan Garcia del Muro ens parla en el seu llibre, per a mostrar-nos els mecanismes que s'utilitzen per a estendre allò que anomenem postveritat, il·lustrat amb molts exemples de l'actualitat.

La conclusió a la que arriba és prou preocupant, la veritat del discurs depèn de que tingues prou poder per a imposar-la. D'aquesta manera l'adéu a la veritat, ha sotmès encara més aquells que en teoria havia d'alliberar.

Good bye, veritat. Una aproximació a la postveritat, és un llibre imprescindible per a conèixer com ens manipulen tots els poders, i que ens pot ajudar a enfrontar-nos, críticament a aquells que tracten d'enganyar-nos. És una lectura necessària.

EL MARQUÉS VISITA EL POBLAT DEL PUIG

text i fotos CEIP MARQUÉS DE BENICARLÓ

Dijous 4 d'octubre els alumnes de 6é van estar aprenent història, in situ, al poblat iber del Puig de la Nau. Una visita molt interessant i entretinguda què els va fer viatjar 2500 anys en el temps. Van xalar i van aprendre, que d'això es tracta. Agraïm a l'ajuntament de Benicarló el fet d'apropar la cultura i el patrimoni del nostre poble al nostre alumnat.

QUINTACOLUMNISTES

Racó poètic

text PATRICI GIL

Són entre nosaltres,
marcant pas, entre nosaltres,
quintacolumnistes alterats,
rere la porta amagats.

Residus d'aigua bruta,
encara són a la gruta,
estes ombres fan por,
són espesses, busquen mort.

I passa el te,ps, com si res non passes,
a poca a poc, pas a pas, arrossegant pes,
manquen herbolaris per a la cura,
la nafra malalta, perdura.

Som abocat al fons d'un pou,
empresonats, ningú no es mou,
i passa el temps com si res no passes,
a la terra dels febles hi ha ben poc, res.

Tot s'atura, fins i tot el pols,
joia d'uns pocs, és penúria per a molts,
reacció reaccionària,
la pobresa és milionària.

I passa el temps al temps passat,
futur imperfecte, inacabat,
l'acatament d'un poble,
és submissió del poble

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

 el tempir

PRODUCTE ECOLÒGIC I MÉS VOLUM EN BENIHORT CÍTRICS

textBENIHORT

L'assemblea informativa de l'àrea de Cítrics de Benihort ha donat el tret d'eixida a la campanya cítrica 2018-19. En aquesta nova temporada, aquesta àrea de la cooperativa benicarlanda preveu ampliar el seu volum de clementines i navelinas. A més, ha començat ja el seu procés de transició per a poder oferir als seus clients producte ecològic en el 2021.

“El balanç de l'anterior campanya 2017-18 ha sigut positiu, quant a qualitat i resultats per als nostres socis”, d'aquesta manera resumia la passada temporada el cap de l'àrea de Cítrics, Lluís Montañés, en l'assemblea informativa del dijous 27 de setembre. Al mateix temps feia un avanç de les previsions per a la pròxima campanya: “Preveiem un augment important del volum en el primer tram, sobretot en les varietats de clementines i navelinas”, detallava Montañés.

Cítrics ecològics

Una altra de les principals apostes de l'àrea de Cítrics de Benihort passa per oferir producte ecològic a partir de 2021. El cap de l'àrea també explicava que “hem de tenir en compte que, en el cas dels cítrics, la transició de producte convencional a ecològic és de 3 anys, per la qual cosa esperem en la campanya 2021 poder ja desenvolupar la venda dels cítrics que hem començat ja a projectar des del camp”

En la passada campanya 2017-18 la cooperativa de Benicarló va comercialitzar 37.725 tones de cítrics. Benihort es planteja produir en ecològic al voltant d'un 30% de la seua producció en els pròxims 3-4 anys, que es destinarà, tant a l'exportació com al mercat nacional.

LA NORMALITAT

text J. GUILLEM

A la tradicional roda de premsa d'inici de curs, el regidor responsable de l'àrea d'educació a Benicarló va explicar que 'el curs escolar ha començat en normalitat' a la nostra ciutat. Per les diferents notes de premsa que he consultat, res d'extraordinari que no s'haja dit els altres anys a la mateixa convocatòria. Tot i això, de seguida han aparegut veus crítiques a la premsa local que li han retret aquestes paraules per complaents i faltes d'autocrítica. La solitud del poder deu ser quelcom paregut a això. **I n c o m p r e n s i ó**, desagraïments i regust a taronja podrida les vint-i-quatre hores del dia.

Si burxem pel diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua observarem que 'normal' ens l'assenyala en la primera accepció com a 'conforme a la norma habitual'. És en aquest sentit que cal entendre les paraules del regidor. A Benicarló, per exemple, entra dins de la normalitat

que les ràtios de xiquets de primària o secundària estiguen vora els trenta alumnes i que els mestres hagen de fer equilibris impossibles per atendre la diversitat que la mateixa administració els exigeix. També és habitual que cada substitució de professorat s'eternitze com si les comunicacions del país foren les del segle XVIII o que les instal·lacions caiguen a trossets malgrat que hi ha previst un pla inversor que accelerarà la inherent burocràcia als

maleïts processos administratius perquè l'educació és el més important (buf!). A més, trobem conforme a la norma habitual que cap escola pública tinga un saló d'actes en condicions però que l'escola privada gaudisca d'un magnífic auditori on lluir les excel·lències d'escola privada que no és escola privada perquè rep fons públics (què!?). Així, el regidor d'una aldea africana on els xiquets caminen cada dia vuit quilòmetres per anar a costura, també podria parlar de normalitat cada inici de curs fins que algú no s'atrevisca a trencar la norma i cometre l'extravagància de posar-los un autobús.

CARTA A... LEONCIO VICENTE VALLONGA

textEL LECTOR

Estava pensant a qui podria escriure la carta d'esta setmana i he pensat en vostè, senyor Leoncio. El motiu no és un altre que la celebració, aquesta setmana, de la Mare de Déu del Pilar, patrona de Saragossa, Aragó, la Hispanitat, Sevilla, la Guàrdia Civil i el cos de Correus, entre d'altres. Entre tots aquests patronatges d'aquesta polifacètica mare de Déu, el que ha viscut vostè amb més força i més sentiment al nostre poble és el de patrona de l'Aragó. Vostè, aragonès de soca-rel, que sent la seua terra amb gran intensitat, porta la data del dotze d'octubre marcada al seu cor.

Tinc una imatge molt nítida de vostè, com un actiu membre del Centro Aragonés de Benicarló, rebent els xiquets a la parròquia de Sant Bertomeu fent una ofrena floral a la patrona de l'Aragó dins dels actes organitzats per a l'ocasió. Els participants a l'acte no només s'extasiaven en arribar als peus de la patrona, no. Les seues paraules, com a magistral conductor de l'esdeveniment, els acabaven de reconfortar. "Niño, mira a tu patrona y observa su belleza". "Déjate embriagar por el amor que emana de su ser" "Ella os llena de gracias y consuela vuestros corazones". I frases per l'estil. Una conducció de l'acte modèlica i plena de fervor. Em vaig quedar davant la televisió fins que es va acabar la celebració. Per això, sempre que arriben aquestes dates, no puc deixar de pensar en la seua oratòria i la magnífica intervenció.

Vostè ha seguit moltes coses, senyor Leoncio. Ha militat molts d'anys en política des d'abans de la transició democràtica. Després es va incorporar, si no recordo malament, al partit d'Adolfo Suárez dins de les Juventudes Centristas. Quan la UCD va desaparèixer, vostè va fer cap a las nuevas generaciones del Partido Popular de don Manuel Fraga Iribarne. Es pot dir que la seua trajectòria política ha estat d'una coherència absoluta als seus principis. Candidat en moltes legislatures i fins i tot a alguna de regidor. Ara, allò que més m'ha agradat és el seu últim càrrec dins del PP local que, per cert, no sé si encara ostenta. Secretari tècnic. Jo que em pensava que això només passava al món del futbol, i vet ací que al món de a política també existeix.

La seua trajectòria política em porta a pensar, senyor Vicente, que vostè sempre ha tingut una clara vocació de servei. Quan un està tants d'anys dins d'aquest món jo tinc clar que és per l'afany de treballar per la gent, de servir a la comunitat on viu, de fer coses per tal de millorar la qualitat de vida dels seus veïns.

Reconec que li tinc un gran respecte, sobretot,

per dues coses que valoro molt de les persones. En primer lloc, que tot i ser —o sentir-se— aragonès, s'expressa perfectament en la llengua pròpia del seu lloc d'acollida. Vostè hauria de ser un exemple per a molts dels seus paisans que ni s'han preocupat per la nostra llengua, ni la parlen ni fan compte de parlar-la. No només la utilitza habitualment, sinó que algues vegades fins i tot s'ha atrevit a escriure-la. Veu, senyor Leoncio? Una cosa que hauria de ser tan normal com parlar la llengua del lloc on un ha decidit anar a viure es converteix en una cosa estranya. Fins i tot de vegades mal vista.

La segona cosa per la qual li professo una sincera admiració és perquè vostè va viure i va cuidar de sa mare fins a la fi els seus dies. Aquesta és una circumstància que diu molt de vostè i de la seua personalitat. Vostè em diria que això és normal, que l'únic que ha fet ha estat cuidar de sa mare com ella va cuidar de vostè quan era un xiquet. Segurament és així, però sap vostè que en els temps que corren això ha esdevingut més una excepció que una cosa normal.

Fervent cristià, i molt creient. Fins i tot he sentit dir que vol ser capellà. Si és així, no tinc cap dubte que ho aconseguirà.

No vull acabar aquesta carta, que no sé si llegirà, sense deixar de fer menció a la potent sonoritat del seu nom complet, amb la rotunditat dels fonemes nasals de les síl·labes tòniques. LeONcio VicENTE BallONGa. Un conjunt sonor i rítmic que, abans de fer-ho jo, ja va lloar algun altre escriptor local i que posa punt i final a aquesta carta.

TERCERS

text VICENT T. PERIS

Quan escric açò tot Benicarló és ja directament una ciutat literalment empaperada d'enseñas rojigualdas. A mi no em fan res ni adhesius ni banderes, ben al contrari, trobo que són uns colors ben bonics i ben combinats i donen un ambient berlanguià al poble que em sembla meravellós. No diria res al respecte si no fora perquè, òbviament, tant la mama com el senyor que comparteix llençols amb ella porten uns quants dies literalment esgotats de sortir de nit a no sé què fer i quan tornen a casa estan d'una mala gaita immensa i som mon pare i jo qui paguem amb humiliacions el seu humor de gossos. Sort que el passat cap de setmana el van gaudir a Madrid perquè se'n van anar a vore suposo que una corrida de bous a la plaça de Vistalegre i van tornar, es veu, carregats de merchandasing patri. Dic que sort perquè el nucli familiar més dèbil (lo papa i jo) vam poder sortir del nostre domicili habitual tranquils sense haver de cridar visques a Cristo Rey, sense cantar ni el «Prietas las filas» ni el «Yo tenía un camarada» ni alçar el braç dret en salutació marcial. Com a venjança vam obrir les finestres de casa i la vam emprendre amb la «Internacional» i l' «Hijos del pueblo» fins que els veïns ens van cridar l'atenció.

Margot s'havia quedat a Barcelona esperant fer bona cosa de calaix amb els manifestants que havien d'omplir la plaça de Sant Jaume per comprovar com Albert Rivera s'atrevia amb les quatre ratlles més fonamentals del seu partit: la unitat de la pàtria espanyola, la maldat dels catalans en general, el tancament de TV3 i la presó perpètua per als líders colpistes Junqueres i companyia. Però, pobreta meua, es va quedar amb un pam de nas (no, com Albert Rivera, no) perquè només hi van anar quatre esgarrapollaques a l'acte i encara sense massa possibles. Llàstima, haguera sigut un cap de setmana redó.

Diumenge de tarde vaig pujar al Municipal Angel Alonso convençut que guanyàriem l'Alqueries (del Niño Perdido y hallado en el templo enseñando a los maestros). Veníem de jugar bé d'Onda i el nostre rival només tenia tres punts. Fàcil. De fet, al minut ja guanyàvem per un gol a zero després d'una virtuosa jugada de Guillem que es va driblar el porter i va fer caure un parell de defenses mentre contemplaven impotents com l'esfèrica s'introduïa al fons de la xarxa. Massa prompte que vaig pensar després de comprovar a la grada no només la presència del l'exdiputat Tena sinó també del president del San Jorge i la seua bella acompanyant. No em vaig equivocar. Els nostres es va adormir a la figuera i sort que aquells eren molt fluixets. Fluixets, fluixets però com em temia ens van fer un gol

encara no sé com (ni ells tampoc). Empat i despertino. Vam tornar a tocar i tocar i a jugar bé i a crear ocasions fins que Gonzalo, a la ratlla (quina mania amb les ratlles avui) mateixa de la porteria la posar dins no sense els suspens de tirar primer la pilota al pal. Dos a un i mitja part.

La segona part va sobrar tota. Nosaltres a aguantar més o menys. Cada vegada que ens llençaven un córner baixaven els onze jugadors a defensar, sense quedar-se'n ni un per atreure un parell de defenses. Els alqueriens s'ho van tornar a creure i van apretar tant com van saber, que va ser poc, de veritat. El partit va quedar resolt al minut 84 quan Marcos Cano va transformar un penal claríssim per unes claríssimes mans d'un claríssim defensa i va establir el resultat definitiu.

Quan es va acabar el matx, Josvi Palanques ens va recordar pels altaveus que en aqueixos moments el CD Benicarló era tercer i estava en posició de promoció.

Ara mateix no sé on devem estar perquè precisament ahir dijous a la nit vam jugar al camp del San Pedro i açò ho he escrit en dimecres.

Quin empastre de botigueta.

BÀSQUET: EL BENICARLÓ VA DEBUTAR A LA LLIGA EBA AMB UNA CLARA VICTÒRIA A ALDAIA

text VICENT FERRER

66 IPS ALDAIA: Hortelano (19), Padilla (18), Carrión (6), González (6), Ricardo (6); cinc inicial; Puerta (2), Blanco (3), Sánchez (4) i Alvaro (2).

107 CB BENICARLO: Richards (7), Collado (10), Sandy (17), Draga (22), Alvaro (9); cinc inicial; Justin (7), Campos (2), Filian (23) Andreu (7).

ÀRBITRES: Blanco Castelló i Sánchez Jiménez. Van assenyalar 20 personals als locals i 10 als visitants.

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el Pavelló Municipal Jaume Ortí d'Aldaia.

COMENTARI:

El debut del C.B. Benicarló en Lliga EBA, per primera vegada en la seua història, no va poder ser de millor manera, ja que van aconseguir guanyar a l'Aldaia en la seua pista per 107-66.

Gran partit dels benicarlandos que van començar molt centrats amb un ritme alt de joc i gran encert en els seus llançaments. Des del primer minut els dos equips van marcar un ritme alt de joc amb transicions ràpides, buscant ràpidament la posició per a finalitzar en pocs segons, molt encert de tots dos quintets, sobretot dels visitants, en totes les posicions del camp, per a arribar al final del primer quart amb 25-36.

En algun moment l'encert anava a baixar, per la qual cosa es devia millorar en defensa, i així ho van fer, però sense baixar el ritme de joc i l'encert ofensiu, que va seguir amb alts nivells, sumant un parcial de 10-31 per a arribar al descans amb 35-67.

En el tercer període l'Aldaia va intentar reaccionar i canviar el joc, la qual cosa va aconseguir, i es va fer amb el ritme de joc. Per la seua banda els visitants van deixar de costat el joc de la primera part, amb menys circulació de pilota i per tant menys encert, la qual cosa va igualar el marcador del parcial (19-18) per a un final del tercer quart amb 54-85. En el quart període Aldaia va seguir amb una bona defensa, però els benicarlandos van millorar la circulació de pilota, millorant en defensa, dificultant les inversions rivals, i amb parcial de 12-22 per a arribar al final de partit 66-107. Primera jornada en la història del Club en EBA, amb victòria, però a seguir treballant, esperant els moments més complicats, que arribaran. Lamentar la lesió de Sandy Díaz, que s'uneix de moment a les baixes de Luís, Pau París, Xavi i a la d'Ernest per documentació. S'espera que per a la segona jornada recuperar algun jugador per a rebre a l'Alginet, que també ve de guanyar per 80-62 a casa al Paterna. Serà el Diumenge 14 a les 17.30 a Benicarló.

EL C A BENICARLÓ EN EL TORNEIG DE PROMOCIÓ TERRES DE L'EBRE

text VICENT FERRER foto CA BENICARL

El dissabte 6 d'Octubre es van disputar les dues primeres rondes del Torneig de Promoció Sub12 2018 Terres de l'Ebre. Un torneig organitzat per la Federació Catalana d'Escacs, a la localitat de Sant Carles de la Ràpita.

El Riu Sénia Benicarló, equip format exclusivament per jugadors del Club Escacs Benicarló, va presentar un únic equip per a aquesta competició, format per David Teply, Joan de Gustín, Jhostin Sánchez i Àngel Martín.

El Riu Sénia Benicarló només va poder comptar amb 3 dels seus 4 jugadors per a disputar les dues primeres rondes del torneig però així i tot ha recollit 5 punts dels 8 possibles, perdent 2 punts per incompareixença i amb una única derrota en el tauler, i és actual líder del seu grup. Espectacular doncs l'actuació de l'equip

benicarlando després d'haver obtingut el lloc de subcampion en l'última edició del torneig. Resultats que mostren la gran afició i dedicació a aquest esport per part de jugadors i altres membres de la comunitat d'escacs benicarlanda.

ACTIVITATS DE PRETEMPORADA AL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ, EXCURSIÓ A SALTAPINS

text i foto CNB

Per acabar les activitats de la pretemporada dels nedadors del club Natació Benicarló, es va programar una excursió lúdica i esportiva al centre de multi-aventura "Saltapins" de Morella.

Un bon grapat de nedadors i socis del club, dirigits pels tècnics Miryam Martínez i Dani Sorlí, es desplaçaren en autobús a Saltapins on practicaren les diverses activitats que s'ofereixen.

Va ser un motiu, també, per a conviure i fer equip, just abans de començar la temporada de competició en piscina aquest mes d'Octubre.

